

κόμμα της Θεοδωρογιαννούλας. Τι νομίζετε ότι συνέβη; Απεφάσισεν ή αντιπολίτευσις ν' αγωνισθῇ μόνη τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀφοῦ μάλιστα ἐτοιμάζεται καὶ διατρανοί, οὐχὶ πλέον νὰ ρίψῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ νὰ κατηγορήσῃ αὐτῆς ἐπὶ διαφοροῖς ἐγκλήμασιν; Ἄς νὰ μὴ. Ἡνῶθη τοῦλάχιστον μετὰ τῶν οὐδετέρων; οὐχί· διατὶ δὲ νομίζετε; διότι ἄλλοτε δὲν συμφώνησαν εἰς τὴν διανομὴν τῶν ρουσφετιῶν. Ἰδοὺ ποῦ τὰ πράγματα κατέληξαν, φίλε Καλιβάν. Ἦ ἐν Ἠλείᾳ συμπολίτευσίς διεσπάσθη, καὶ τὸ μὲν ἰσχυρὸν αὐτῆς μέλος χειροκρατεῖται ἤδη μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως; δὲ κομμάτ' αὐτοῦ συνεσφίγγθη μετὰ τῶν οὐδετέρων!

Καὶ ἄλλο ἓνα ἐκ Πύργου:

Ἐνῶ ἀνεγίνωσκον τὴν ἐπιστολὴν μου ταύτην καὶ ἐνῶ ἀκριβῶς εὐρισκόμην εἰς τὴν περικοπὴν δι' ἧς διατείνομαι ὅτι οὐδ' ἔχρησε δημοτικῆς ἀστυνομίας ὑπάρχει ἐνταῦθα, αἰφνης, ὡς ἂν ἡ Πρόνοια ἤθελε νὰ με τιμωρήσῃ διὰ τὸ μέγα τοῦτο ἄδικημα, διεκόπην ὑπὸ μεγάλης βοῆς, συριγμάτων, γελῶτων, κραυγῶν φρενιτικῆς συνοδίας, διερχομένης ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας μου· ἐξῆλθον εἰς τὸ παράθυρον καὶ σοὶ βεβαίω ὅτι ἡσθάνην φρίκην παγώσασαν τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας μου. Δύο ταλαίπωροι νεάνιδες, ὑπηρετρίαι ὡς ἤκουσα, ἐσύροντο διὰ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν, μουντζουρωμένοι, ἐν συνοδίᾳ συριγμῶν καὶ γελῶτων ὑπὸ ἀπαισίων τινῶν μορφῶν, ἀστυνομικῶν κλητῶν καλουμένων. Λόγος τῆς πομπῆς ταύτης, ἦτο κατηγορία κατὰ τῶν δυστυχῶν τούτων πλασμάτων ἐπὶ κλοπῇ ἐνὸς φορέματος ἁξίας δραχμῶν εἴκοσι. Ἰδοὺ τρόπος τοῦ τιμωρεῖν, ὃν μετεχειρίζοντο κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας οἱ γείτονές μας οὐς θέλομεν νὰ ἐκπολιτίσωμεν ἡμεῖς οἱ κοσμοπολίται.

ΚΡΑΣΙ—ΨΗΦΟΙ

Σὰν κόκκιναις μοῦ φαίνονται ἡ κλασικαῖς σας μούραις, ἀλλὰ γιατί παρακαλῶ, ἡ τόση κοκκινάδα; μὴν ντρέπεσθε ἀληθινὰ γιὰ ὅλαις τῆς μουντζούραις, ὅπου καταμασκάρεψαν τὴ φίλη μας Ἑλλάδα; Ἄν γιὰ τοῦ ἔθνους τὴ ντροπὴ καθέννας κοκκινίξῃ, ἀπὸ τὴν κοκκινάδα μας τὸ ἔθνος ἄς ἐλπίζῃ.

Ἀλλὰ ἐγὼ, ἀγαπητοί, αὐταῖς ἡ κοκκινάδες νομίζω πῶς σὰς ἔρχονται ἀπὸ τὸ ρεψινάτο, ποῦ τώρα τώρα πίνετε μὲ τόσοις φαφλατάδες, ὅπου ζητοῦν τὸν ψῆφόν σας καὶ τρέχουν ἄνω κάτω.

ὦ! ναι, Ρωμηοί μου, τοῦ κρασιοῦ μονάχα ἡ φωτιά σας κοκκινίζει μάγουλα καὶ μύταις καὶ αὐτιά.

Ποτὲ νὰ κοκκινίσουμε λιγάκι δὲν μπορούμε ἡμεῖς οἱ περιούσιοι πολῖται τοῦ Κυρίου, ἂν μιὰ ὁκὰ τοῦλάχιστον γερὸ κρασί δὲν πιούμε, καὶ μὲ παράδες μάλιστα ἐνὸς ὑποψηφίου.

Ἐδῶ καθεὶς τὸν ψῆφον τοῦ δίνει μεθυσμένος, γι' αὐτὸ προκόβει καὶ ἡ βουλή, προκόβει καὶ τὸ γένος.

Κρασί καὶ ἅγιος ὁ θεός. Ἄς μὲ τοῦ κρασιοῦ τὴ ζάλη καὶ τώρα ἂν ψηφίσουμε θὰ δοῦμε προκοπὴ, ἡ ψηλαῖς θὰ μᾶς κατέβουνε ιδέαις ὅτ' κεφάλι, καὶ ὅλα θὰ πᾶνε μιὰ χαρὰ, ἂν γίνουμε στουπί. Παντοῦ κρασί, μεθύσετε καὶ γι' ἄλλα μὴ σὰς μέλει, καὶ ἴσως ἡμεῖς τὴ δόξα μας τὴν ἔβροῦμε ὅτ' βαρέλι.

ὦ! εἶναι πρέλ्ला νὰ μεθᾶ, καὶ ἅπάνω ὅτ' οὐράνια νὰ βλέπης ἄλλους οὐρανούς μὲ τρίδιπλο φεγγάρι. Τὴν ἐντροπὴ σου νὰ θάρρῃς γιὰ δόξα μὲ στεφάνια, καὶ ὁ κόσμος νὰ κατακυλᾷ ἔμπρός σου σὰν πιθάρι. Νὰ μὴ θυμᾶσαι τίποτα, πολέμους ἢ εἰρήνη καὶ ψῆφον σ' ὅποιον σὲ μεθᾶ τὸ χέρι σου νὰ δίνῃ.

Ρίξτε ψήφους, ρίξτε, μὰ ψήφους μεθυσμένους, ὅτ' ἡ κάλπη μὴ σιμῶσεται, Ρωμηοί μου, νηστικοί, Κρασί γιὰ ὅλα τὰ χρυσᾶ ὄνειρα τοῦ γένους, κρασί καὶ γιὰ τὸν ψῆφόν μας καὶ τὴν πολιτικὴν. Κι' ἐγὼ μαζί σας ἀδερφοί θὰ πῶ καὶ θὰ μεθύσω, καὶ ὅλους σας καὶ ὅλαις σας καὶ ἐμένα θὰ ψηφίσω.

Τόκα λοιπὸν, μὰ κάμποσοι, νομίζω σὰν μεθοῦνε, μέσα ὅτ' οἶτρο τοῦ κρασιοῦ τὰ βάσανά τους λένε, κάμποσοι σὰν θεότρελλοι ἀδιάκοπα γελοῦνε, καὶ ἄλλοι σὰν μωρὰ παιδιὰ ἐπὶ τὴν καρδιά τους κλαῖνε. Καὶ ἐγὼ εἰς τὸ μεθύσι μου τρελλὰ τραγοῦδιὰ λέω, καὶ ἀπὸ καρδιᾶς μου ἔρχεται τὰ χάλι σας νὰ κλαίω.

Souris.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Φίλε Μὴ Χάνεσαι,

Θὰ συμφωνήσῃς βέβαια ὅτι τὸ ἀριστούργημα τῶν δημοσιευθέντων προγραμμάτων εἶναι τὸ τοῦ κ. Κεχαγιᾶ, ἂν θέλῃς δ' ἐν μέρει καὶ τὸ τοῦ κ. Ρενιέρη.

— Ἀρχαὶ αὐτοῦ : Ὁ νεκρωτισμός.

— Έκλογικά μέσα : 'Η Τραπεζική πίεσις.

— Σκοπός : 'Η υποστήριξις τῆς ἐν Σύρῳ συμμορίας καὶ τῆς ἀπογομνωτικῆς Τραπεζῆς. 'Ο κ. Κεχαγιᾶς, ἀνὴρ πεφωτισμένος, πρῶν βουλευτῆς, πρῶν ὑπουργός, πρῶν Κομμουνδουρικὸς, πρῶν Τρικουπικός, ἀλλὰ πάντοτε Τραπεζικός, λέγει εἰς τοὺς Ἀμφισβητοὺς—διὰ τῶν φίλων δημάρχων, μὴ καταδεχόμενος νὰ καταβῇ ἀμέσως μέχει τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἐντελλόμενος τοῖς δημάρχοις ὡς ἀποστόλοις του, νὰ διακηρύξωσιν ἐκ τῶν 4 περάτων τῆς Παρνασσίδος, ὅτι «οὗτος ἐστὶ ὁ ἀγαπητός μου ἀνεψιὸς ἐν ᾧ ἠυδόκησα».

'Ο κ. Κεχαγιᾶς προχωρεῖ καὶ πλέον δὲν διακρίνει μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων, οὔτε ὑπουργικούς, οὔτε ἀνθυπουργικούς ὑποψηφίους, τοὺς πάντας ἔχει φίλους καὶ διακρίσιν μεταξὺ αὐτῶν δὲν ποιεῖται εἰ μὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ του ἀνεψιοῦ. Τὰ περὶ αὐτοῦ ἔννοεῖται δὲν πρέπει νὰ ἐρωτᾷτε. Τί εἶναι καὶ τί δὲν εἶναι, κύριοι Ἀμφισβητοὶ, σὰς εἶναι ἀδιάφορον. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι εἶναι ἀνεψιὸς τοῦ Θεοῦ του, υἱὸς τοῦ Ἠλία, δουλὸς τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας καὶ ἑγγονος τοῦ Ἀναγνώστου, πρίγκηπος τῆς Παρνασσίδος. Καὶ ἔπειτα λέγουσιν, ὅτι οἱ νοήμονες, οἱ πεφωτισμένοι, οἱ ἀρχοντες δὲν ποδηγετοῦσι τὸν λαὸν εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνατροπὴν. Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι εἰς τοιοῦτον πρόγραμμα ἐδόθη τοσαύτη δημοσιότητα, ὥστε διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπος ὑπογραμμὸς ὅλων τῶν ὑποψηφίων καὶ διδάγμα πολιτικῶν ἀρχῶν εἰς ὅλον τὸν ἑλληνα λαόν.

Μετὰ τοιοῦτο πρόγραμμα τοῦ μὴ ἐκτιθεμένου Κεχαγιᾶ καὶ ἐκτιθεμένου διὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του, δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀπαθὴς ὁ κ. Ῥενιέρης, ἐμιμήθη τὸν συνάδελφόν του, ἀλλ' ἀσθενῶς, διότι δὲν ἔχρημάτισε βουλευτῆς, ὑπουργός κ.λ.π. καὶ στερεῖται τῆς πολιτικῆς ἀνατροφῆς ἐκείνου, ἄλλως δὲ —καὶ τὸ κυριώτερον— δὲν ἔχει ἀνεψιόν. Συνιστᾷ λοιπὸν ἀντὶ ἀνεψιοῦ, τὸν πεφωτισμένον, τὸν νοήμονα, τὸν διακεκριμένον δικηγόρον, τὸν αλόουραστον, τὸν ἐντιμον κλπ. τὸν ἀδάμαντα τέλος τοῦ Ἀδάμαντος, κατὰ τὸν «Αἰῶνα»... τὸν ξένον ὅλων τούτων Ξενοῦδάκην. Ἀλλὰ τέλος πάντων ἔπρεπε νὰ εὕρῃ ἕνα θετὸν ἀνεψιόν καὶ ὁ κ. Ῥενιέρης καὶ ἐν ἑλλείψει ἄλλου ὑποψηφίου, λέγει ὁ κ. Ῥενιέρης, συνιστᾷ τὸν κ. Ξενοῦδάκην καὶ διὰ τὸν Ξενοῦδάκην.

Τὸ δὲ πρόγραμμα τῶν ὑποψηφίων Χριστοπούλου, Κατσικοπούλου κλ. ἀριστοῦργημα καὶ αὐτό. Ἐπιμαρτύρονται τὸν Θεόν, διότι φαίνεται εἰς τὴν συνείδησιν τῶν οὔτε αὐτοί, οὔτε οἱ ἐκλογεῖς τῶν ἔχουσι πεποιθῆσθαι, ὅτι θὰ τηρήσωσι πιστῶς τὰς ὑποσχέσεις τῶν. Ἐν ᾧ λοιπὸν τὰ Τραπεζικά προγράμματα ὀξοῦσι τιμαριωτικῆς σπεδῶνος, τὸ Κατσικοπουλικὸν ὀξοῖ ἱεροκρατικὸν μεσαιωνισμοῦ. Adio.

Παράξενος.

ΟΙ ΒΕΡΟΥΤΙΑΝΟΙ.

Ἀγαπητέ μοι Καλεδάν,

δὲν γνωρίζω πῶς σοὶ ἦλθεν ἡ ἰδέα νὰ μὲ ἐρωτήσῃς τί

φρονῶ περὶ τῆς ἀπολογητικῆς διατριβῆς τοῦ Δημάρχου κ. Σούτζου. Δὲν πιστεύω νὰ προσέφυγες εἰς ἐμὲ λόγῳ νομικῶν γνώσεων. Ἀλλοιμονόν σου, ἀν ἐνόμισες ὅτι ἀρκεῖ νὰ ἦναι τις διδάκτωρ τοῦ δικαίου, διὰ νὰ ἔχῃ πρὸς χεῖρα τοιαῦτα ζητήματα καὶ δὴ ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν κ. Σούτζον, ὅστις ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του θὰ ἦναι πλέον ἢ εἰδικὸς εἰς αὐτά. Καὶ διὰ τοῦτο θ' ἀπέφευγον ν' ἀπαντήσω εἰς τὴν φιλόφρονα αἵτησίν σου, ἀν μὴ συνεκινούμην τόσο ὑπὲρ τῶν ἐφετειῶν **Βερουτιανῶν**. Διότι μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους σοὶ ὁμολογῶ ὅτι ἐθεώρουν ἀναποσπάστους τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου. Ἐνόμισες ὅτι ἐγεννήθησαν ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ὅτι ἦσαν ἀρρήκτως συνεζευγμένοι μετὰ τῆς ψήφου τῶν. Καὶ ἤδη δὲν ἐντρέπομαι νὰ σοὶ ἐξομολογηθῶ ὅτι μετὰ σπαραγμοῦ τοὺς βλέπω διεζευγμένους ἀπ' αὐτῆς. Ὅσον διὰ τοὺς ἄλλους, ἐκείνους δηλαδὴ οἱ ὁποῖοι μετέφερον τώρα τὰ δικαιώματά των εἰς Ἀθήνας, νὰ σὲ πῶ, δὲν ἔχω τότεν στοργὴν ὅσην δεικνύει ἡ λέγει ὅτι ἐδειξεν ὁ κ. Δήμαρχος. Ἄς ἐφρόντιζον νὰ ὑποβάλλωσι ἐνστασιν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐγγραφῆς των, ὅπως σὺ καὶ ἐγώ, ἐπισυνάπτοντες πιστοποιητικὸν ὅτι εἶναι ἤδη ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Μητρώον τῶν ἀρρένων τοῦ ἐξ οὗ μετέφερον τὰ δικαιώματά των Δήμου ἡ καὶ ἂν δὲν ἦρκει τοῦτο, ἀφοῦ ἤθελον καὶ καλὰ καὶ σώμει νὰ ψηφίζον ἐδῶ, ἄς ἐνεγράφοντο καὶ εἰς τὸ Μητρώον τῶν ἀρρένων τοῦ Δήμου μας. Ἀλλὰ βλέπω ὅτι ἀτάκτως ἀρχίζω καὶ εἶναι καιρὸς νὰ στρέψω ἐπὶ τὴν διατριβὴν ἡ τὴν πραγματείαν ἣτις φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ κ. Σούτζου.

Δι' αὐτῆς ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων θελήσας ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὰ ἐκ μέρους τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ παράπονα, ἐνόμισε καλὸν ν' ἀναπτύξῃ τὰς περὶ καταρτισμοῦ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων διατάξεις τοῦ νόμου, ἵνα οὕτω εὐχερέστερον ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ παράπονα ταῦτα ἀδίκως ἀπευθύνονται κατ' αὐτοῦ καὶ ὅτι ἂν ἦναι τις ἔνοχος, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οὗτος εἶναι τὸ ἀπάνθρωπον Πρωτοδικεῖον.

Διὰ φράσεως δὲ συγκινούσης ἀληθῶς, ἐκτραγωδήσας τὰς πρὸς διάσωσιν, τοῦ κατ' αὐτὸν πολυτιμοτέρου καὶ μόρου ἵσως διὰ *συνταγματικὸν πολίτην δικαιώματος*, μερίμνας του, ἀνέπτυξε διὰ τῆς Ἐφημερίδος μετὰ σαφηνείας οὐδόλως ἀπρόσδοκῆτου, προκειμένου περὶ θέματος τοῦ διοικητικοῦ δικαίου, καθαρῶς τῆς εἰδικότητος τοῦ Δημάρχου κ. Σούτζου, τὸ ζήτημα τοῦ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καταρτισμοῦ.

Καὶ τοι δ' ἐκτιμῶν ὅλους τοὺς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀγῶνας τοῦ κ. Δημάρχου, καὶ τὰς τοτεχολλήσεις καὶ τὰς δημοσιεύσεις, καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ σωτήριον μέτρον τοῦ σαλπικτοῦ, δι' οὗ ἐκπύχθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ἡ ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐνσκήψασα πανωλερία, τολμᾷ ν' ἀπαντήσω εἰς τὴν διατριβὴν αὐτοῦ χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ἔχω ἰξίωσιν ὅτι εἴμεθα ἰσόπαλοι μετὰ τὸν κ. Δήμαρχον ὡς πρὸς τὰς ἐπὶ τῆς διοικητικῆς νομοθεσίας γνώσεις.

Καὶ πρὶν παρακολουθῆσω τὴν πραγματείαν τοῦ κ. Δημάρχου tercet par tercet, —δὲν γνωρίζω διατί μοι ἐφάνη ὡς ποίημα ἵσως ἐνεκα τῶν ἐγκατεσπαρμένων ἐν τῇ φράσει ποιητικῶν ἀνθέων— ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐνῶ ὁ κ. Δήμαρχος ἀνελίσσει τόσο καλῶς ὅλα τὰ στάδια τοῦ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καταρτισμοῦ, λησμονεῖ νὰ σημειώσῃ ὅτι οὗτοι διατρέχουσι ταῦτα κατὰ τὴν πρώτῃν αὐτῶν σύνταξιν ἣτις νομίζω ὅτι ἐγένετο ἤδη πρὸ τριετίας.

Διότι εἰς τὸν κατηραμένον ἐκλογικὸν νόμον ὁ κατάλογος